

I den andra grunden har klaganden gjort gällande att förstainstansrätten tillämpade felaktiga rättsliga kriterier genom att vid prövningen av huruvida det förelåg ett specifikt problem i den mening som avses i artikel 95.5 EG fastslå

- (i) att förekomsten av ett specifikt problem med luftkvaliteten endast skall bedömas mot bakgrund av kriterierna i direktiv 1999/30/EG⁽¹⁾ utan att det förhållandet att det är omöjligt för en medlemsstat att vidta åtgärder för att förhindra gränsöverskridande luftförorening och kriterier som hög befolkningsdensitet, trafikintensiteten i flera områden och lokaliseringen av bostadsområden längs trafikleder kan beaktas, samt
- (ii) att inte kan vara fråga om ett specifikt problem i ovan nämnda mening när andra medlemsstater, även ett mycket lite antal, har problem med luftkvaliteten.

- (¹) Kommissionens beslut 2006/372/EG av den 3 maj 2006 om utkast till nationella bestämmelser om gränsvärden för utsläpp av partiklar från dieseldrivna fordon, anmälda av Konungariket Nederländerna enligt artikel 95.5 i EG-fördraget (EUT L 142, s. 16).
- (²) Rådets direktiv 1999/30/EG av den 22 april 1999 om gränsvärden för svaveldioxid, kvävedioxid och kväveoxider, partiklar och bly i luften (EGT L 163, s. 41).

Talan väckt den 4 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-406/07)

(2007/C 269/58)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triandafillou)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla

- a) sina skyldigheter enligt artiklarna 56 och 43 EG, samt artiklarna 40 och 31 i EES-avtalet, genom att mindre fördelaktiga bestämmelser är tillämpliga på utländska utdelningar än på inhemska utdelningar,
- b) sina skyldigheter enligt artikel 43 EG och artikel och 31 i EES-avtalet, genom bibehållandet av bestämmelserna i den grekiska inkomstskattelagen (lag nr 2238/1994, i dess lydelse enligt lag nr 3296/2004), enligt vilka en högre skattesats är tillämplig på utländska personbolag än vad som är fallet beträffande inhemska bolag.

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att medlemsstaterna inte har rätt att tillämpa mindre fördelaktiga bestämmelser på utländska utdelningar än på inhemska utdelningar.

Den skattelättnad som föreskrivs i de grekiska skattebestämmelserna och som är avsedd att undvika dubbelbeskattning vid vinstutdelning till bolagsmännen, är endast tillämplig avseende inhemska utdelningar.

De grekiska skattebestämmelserna innebär således att de som är obegränsat skattskyldiga i Grekland avhålls från att investera sitt kapital i bolag med hemvist i en annan medlemsstat.

De grekiska skattebestämmelserna innebär dessutom en begränsning med avseende på bolag med hemvist i andra medlemsstater, genom att de utgör hinder för anskaffning av kapital i Grekland.

Eftersom kapitalinkomster av icke-grekiskt ursprung behandlas mindre förmånligt i skattehänseende än vad som är fallet beträffande utdelningar av bolag med hemvist i Grekland, är det mindre intressant för investerare med hemvist i Grekland att vara delägare i bolag med hemvist i andra medlemsstater jämfört med att vara delägare i bolag med hemvist i Grekland.

Härav följer att bestämmelser såsom de som är i fråga i förevarande fall utgör hinder för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjudet enligt artikel 56 EG.

Vad beträffar dem som är obegränsat skattskyldiga i Grekland och som innehar bolagsandelar i utlandet som innebär att de har ett bestämmande inflytande över bolaget och rätt att styra bolagets verksamhet, föreligger det hinder för etableringsfriheten, vilket är förbjudet enligt artikel 43 EG.